

యుగళగీతం

(కొంచెం లీమిక్స్...కొంచెం ఫ్యూజన్...)

తుషార

ఫర్ ఎ ఛేంజ్!

ఎందుకోగానీ, జీవితం పరమ రోటీన్ గా తయారయిందనే ఫీలింగ్ ఇవ్వాళా రేపు శైలజలో ఎక్కువగా కలుగుతోంది. ఏదైనా ఛేంజ్ ఉంటే బాగుండుననిపిస్తోందని ఓ రోజు మురళీకృష్ణతో అంది.

"చేంజ్.. అంటున్నావు. కొంపతీసి ఒబామా గానీ పూనుతున్నాడా ఏమిటి? ఎన్నికల ముందు ఛేంజ్... ఛేంజ్ అని ఊరించాడు. ఎన్నికల తరువాత బుష్ పోయి నేను ప్రెసిడెంట్ కావడాన్ని మించిన ఛేంజ్ ఇంకేముంది అన్నట్టుంది అతని ధోరణి. ఇంతకీ నేను చెప్పాచ్చేదేమిటంటే ఉన్నట్టుండి ఒక్క పెట్టున మార్పులు వచ్చేయ్యవు.. అసలు విషయం అంతా మన మనసుని ట్యూన్ చేసుకోవడంలో ఉంది" అని నింపాదిగా ఓ స్టేట్ మెంట్ ని పడేసిన మురళీ కృష్ణని చూస్తే చిర్రెత్తుకొచ్చింది శైలజకి.

"చూడు.. నీ సూక్తి ముక్తావళి నాకు అవసరంలేదు. ఈ రోటీన్ జీవితంలోంచి కాస్తంత ఊపిరి పోసుకోవాలని, కాలాన్ని ఖాతరు చేయకుండా మంచి అనుభవాల్ని, అనుభూతులని పోగుచేసుకోవాలని, ఇంకిపోతున్నట్టనిపిస్తున్న ఉత్సాహాన్ని రీ చార్జ్ చేసుకోవాలనేది నా ఫీలింగ్. నా మనసుని, మాటల భావాన్ని అర్థం చేసుకోకుండా.. ఒబామా అతని పెర్ఫార్మెన్స్.. ట్యూన్ చేసుకోవడం అంటూ తలా తోకా లేకుండా మాట్లాడతావేంట"ని శైలజ విసుక్కుంది.

నిజానికి, ఏదో తేలికగా మాటర్ తేల్చేద్దామనే ప్రయత్నంలో తోచినదేదో అనేశాడు మురళి.

కానీ. శైలజ రియాక్షన్ చూసిన తరువాత "పోనీ ఓ వారం శలవుపెట్టి ఏదైనా ట్రిప్ వెళ్తామా? ఎలాగో సమ్మర్ (అమెరికన్) కూడా వచ్చేస్తోంది. ట్రిప్ నుంచి వచ్చిన తరువాత నువ్వన్నట్టు కొంత రీ చార్జ్ అయినట్టు అనిపిస్తుందేమో.. అయినా తిరిగొచ్చిన తరువాత మళ్ళీ లైఫ్ మాములే కదా... అందుకే పరిస్థితులకు అనుగుణంగా ట్యూన్ చేసుకోవాలన్నా"నని వివరణ ఇచ్చుకున్నాడు.

అతని వివరణతో శైలజ అంతో ఇంతో ఉపశమనం పొందిన మాట వాస్తవమే అయినప్పటికీ "లైఫ్ లో పెద్ద మార్చేమీ ఉండదు" అనే వాక్యం మాత్రం నచ్చలేదు.. ఒప్పుకునేట్టుగా లేదు.

"ఇండాక నువ్వు మనసుని ట్యూన్ చేసుకోవాలన్నావు చూశావా.. అలాగే మనసు పెట్టి మార్పు కోసం వెతికితే ... మన జీవితాన్ని మనమే ఇంకా ఆహ్లాదంగా మార్చుకోవచ్చు. ఏదో కాలం వెళ్ళిపోతోంది లెమ్మని సోమరిగా సరిపెట్టుకోకుండా.. జీవితాన్ని మరింత ఆనందమయం చేసుకోవడం ఎలాగో ఆలోచించు.. థింక్ "అవుట్ ఆగ్ ద బాక్స్"! అంటూ మెదడుకి కొంచెం మేత పెట్టాలని చూసింది.

మురళికి ఇదంతా ఓ పెద్ద టైమ్ వేస్ట్ వ్యవహారం అనే గాఢాభిప్రాయం ఏ మూలో ఆల్రెడీ ఉంది. అందుకే, "నువ్వు ఇలా మాట్లాడుతుంటే, మా కొలీగ్ రాబర్ట్ గుర్తొస్తున్నాడు. పెళ్ళి చేసుకునేప్పుడు తను అనుకున్నట్టుగా అన్నీ జరగలేదట.. అందుకని మళ్ళీ

మొదటినుంచీ చేసుకోవాలనుంది అంటాడు. అలాగే పెళ్ళినాటి ప్రమాణాలు (Marriage oath's) రివైవ్ చేసుకుంటేనే కానీ సరిగా నిద్రపట్టేట్టు లేదంటాడు... అయిపోయిన పెళ్ళికి మళ్ళీ బాజాలెందుకని వాణ్ణి నేను టీజ్ చేస్తుంటాను." అని చెప్పి "అతిగా ఆలోచించడం మానేస్తే ఆటోమేటిక్ గా కొన్ని రోజులకి ఈ ఫీలింగ్ సెట్ అయిపోతుంద"ని తేల్చాడు.

మరో వైపు శైలజేమో మురళి వాదనతో బొత్తిగా ఏకీభవించలేకపోతోంది. అందుకు కారణం ఈ మధ్య ఆమెకు తారస పడిన రెండు సంఘటనలు.

అందులో మొదటిది. తన క్లాస్మేట్ వసంత విషయం. తనకి పెళ్ళయి నాలుగేళ్ళయింది. భర్త రమేష్ తో కలిసి బే ఏరియాలోనే ఉండటంతో తరచూ రెండు కుటుంబాలు కలుస్తుంటాయి. ఓ నెల రోజుల క్రితం వసంత ఓ షాకింగ్ న్యూస్ చెప్పింది. అదేమిటంటే తను, రమేష్ విడివిడిగా ఉండాలని నిర్ణయించుకున్నారని. పైగా స్వయంగా రమేష్ అపార్ట్ మెంట్ వెతికి వసంతకి అన్ని ఏర్పాట్లు చెయడం విచిత్రంగా అనిపించింది శైలజకి. ఇదే మాట వసంతతో అన్నప్పుడు.

"ఒక సంవత్సరంగా ఇద్దరం విపరీతంగా పోట్లాడుకుంటున్నాం. చీటికి మాటికి కోపాలు వస్తున్నాయి. ఇలాగే కొనసాగితే మా మీద మాకే చిరాకేసేలా ఈ రిలేషన్ షిప్ తయారవుతుంది అనిపించింది. కొంతకాలం విడిగా ఉంటే, సెట్ అవుతుందేమోనన్న నా ఆలోచనకి రమేష్ కూడా సరేనన్నాడు. చూసే వాళ్ళకి విచిత్రంగా అనిపించొచ్చు కానీ. వియ్ ఆర్ గెటింగ్ బెటర్! నిజానికి ఇలాంటిదేదో నిర్ణయం తీసుకుంటానని కలలో కూడా అనుకోలేదు" అంది.

వసంత మాటలు విన్న శైలజకి, తమ రిలేషన్ షిప్ వర్క్ నుట్ అవడం కోసం శ్రద్ధ, చేస్తున్న ప్రయత్నం భలే ముచ్చటేసింది. నలుగురూ నాలుగు అనుకుంటారని అనుకోకుండా సిన్సియర్ గా తమ అనుబంధాన్ని మెరుగుపరుచుకునేందుకు ఓ గట్టి నిర్ణయం తీసుకోవడం చూసి అభినందించబుద్దేసింది. ఒకళ్ళని కలవడంకోసం ఇంకొకరు వీకెండ్ కోసం ఎదురు చూస్తున్నామనగానే పాత రోజులకు వెళ్ళిపోయారన్నమాట అని ఆటపట్టించింది కూడా..

ఇక రెండో విషయంలోకి వెళితే, తన కొలీగ్ ధరణి తీరు!

ఇంకా పెళ్ళికాని ఈ అమ్మాయి ఉన్నట్టుండి శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో డాన్ టాన్ కి మకాం మార్చింది. అదేంటి! ఆఫీస్ కి దగ్గరగా ఉన్న ఈ ఏరియా వదిలి అక్కడికి వెళ్ళావని శైలజ అడిగితే.

"ఈ శాంతాక్లారా, సాన్ హోజేలో ఉంటే, హైదరాబాద్ లో ఉన్నానో... అమెరికాలో ఉన్నానో అర్థం కావడంలేదు. కనీసం ఇలా ఫ్రీ బర్డెలా ఉన్నప్పుడయినా, సిటీలైఫ్, పార్టీ కల్చర్... ఉంటే బాగుంటుందనిపించింది. డాలర్లు ఎక్కువ పెడుతున్నానేమో కానీ, సాయంత్రం పూట... పదో అంతస్తులో ఉన్న నా అపార్ట్ మెంట్ బాల్కనీలో నుంచుని... మిరుమిట్లు కొలిపే లైట్ల కాంతిలో సముద్రాన్ని. సిటీని... గోల్డెన్ గేట్ బ్రిడ్జిని చూస్తూ.. ఎవరెస్టు మీదకి ఎక్కి ప్రపంచాన్ని చూసినంత ఫీలవుతుంటాను. మాటల్లో కుదించటం కష్టం కానీ... అదో గొప్ప సంతృప్తి. ఇక వీకెండ్లో డాన్ టాన్ నైట్ లైఫ్... సరేసరి! నేనే ఇలాంటి పని చెయ్యలేదు... ఆడపిల్లవయి ఉండి ఈ లైఫ్ స్టయిల్ అవసరమా అని మా అన్న గోలపెట్టాడు. కానీ ఈ మార్పు జీవితంలో ఎప్పటికైనా మరచిపోలేని ఓ అనుభూతి అవుతుంది అనడంలో సందేహం లేదు.. నా ముఖంలో గ్లో చూస్తే తెలియడంలేదూ..." అంది.

ఆ అమ్మాయి ధైర్యం. అనుకున్న జీవితాన్ని ఫాంటసీల్లో కాకుండా అనుభూతించి తీరాల్సిందేనన్న పట్టుదల కూడా ఆకట్టుకుంది శైలజని. అసలు వీళ్ళిద్దరినీ చూసిన తరువాత. వాళ్ళ ఆలోచనలు తెలుసుకున్న తరువాత తనేమైనా బోరుగా ఆలోచిస్తోందేమోనన్న అనుమానం, జీవితం పట్ల అంత ప్రేమతో లేదేమోనన్న సందేహం ఎక్కువయ్యాయి. ఆ పర్యవసానమే ఓ మంచి "మార్పు"ని వెతకాలనుకోవడం. ఆ మార్పు ద్వారా జీవితంలో కొత్త కాంతిని నింపుకోవాలని ఆశ,

అలా తను అనుకోగానే సరికాదు కదా! భార్యాభర్త ఇద్దరూ మనసు పడితేనే మార్పుకు శ్రోవ చేసుకోగలుగుతారనే ఆలోచనతో మురలి దృష్టి కూడా ఇటు మళ్ళించే ప్రయత్నం మొదలుపెట్టిన శైలజకి, అనుకున్నంత రెస్పాన్స్ దొరకలేదు సరికదా!

"కొంపతీసి వసంత - రమేష్లలా మనం కూడా విడిగా ఉండామంటావా ఏమిటి? అమ్మలు అన్యాయం అయిపోతుంది..! కాలేజీ రోజులో నీకోసం ఎదురు చూసినట్టు. మళ్ళీ పదేళ్ళు వెనక్కి వెళ్ళడం నా వల్లకాదు... అయినా లైఫ్ లో ఎప్పుడూ ముందుకు పోవాలిరా... వెనక్కి కాదు. ఇక ధరణీలాగా ప్రవర్తించే వయస్సు మనకి దాటిపోయింది... కాబట్టి ఆ పన్ను చెయ్యటం కష్టమే! వాళ్ళకి టైముంది. కారణాలున్నాయి.... సమస్యలు కూడా ఉండి ఉంటాయి. కాబట్టి మార్గాలు వెతుక్కున్నారు. మనకేమీ లేకుండా ఎందుకు క్రియేట్ చేసుకోవాలి. నీకంత సరదాగా ఉంటే చెప్పు. మన ఇంట్లో ఉన్న ఫర్నిచర్ మార్చి, కొత్తగా డెకరేట్ చేద్దాం. అలాగే నువ్వు, నేను, అమ్మలు ముగ్గురం హాయిర్ స్టయిల్ మార్చేద్దాం... కొత్తబట్టలు కొనుక్కుందాం... ఇలా చేస్తే కనీసం ఓ రెండు రోజులపాటు అందరం కొత్తగా కనిపిస్తాం... నీ సరదా తీరుతుంది. నన్నడిగితే మన వరకు ఇంతకు మించిన మార్పులు ఏమీ అవసరం లేదని నా ఉద్దేశం.. నీకేమయినా వేరే ఉద్దేశాలుంటే చెప్పు" అన్నాడు జోక్ చేస్తున్నట్టుగా...

ఆ క్షణంలో, ఒకళ్ళ భాష మరొకళ్ళకి అర్థంకాని ఇద్దరు వ్యక్తులు మాట్లాడుకుంటున్నట్టు అనిపించింది శైలజకి.

నలుగురు మహిళలు కూర్చున్నప్పుడు, ఈ మగవాళ్ళకి ఓ పట్టాన ఏ విషయం అర్థంకాదు. అని ఎందుకు విసుక్కుంటారో మళ్ళీ ఓసారి గుర్తుచేసుకుని.

"నేను చెప్పతున్న మార్పు తలలు మార్చడం, ఫర్నిచర్ కొనడం.... లాంటిది కాదు. ఓ ఆనందాన్ని లేదా అభిరుచిని, మరో ఆత్మ సంతృప్తిని వెతకడం. నిజమే! మనకే లోటూ లేదు... అలా అని ఓ చోట ఆగిపోలేం కదా. ఉదాహరణకి.. బాల్ డాన్స్ నేర్చుకోవాలని నాకెప్పటి నుంచో కోరిక. నువ్వు పార్ట్ నర్ గా వచ్చావనుకో.. ఇద్దరం కలిసి నేర్చుకోవడం ఓ ఫ్లజర్ కాదంటావా? ఆలోచించు.. హా ఎక్స్ యుటింగ్!.. మనిద్దరం కలిసి కొంత రిసెర్చి చేసి మన "ఫ్యామిలీ ట్రీ" తయారు చేసి అమ్మలుకి ప్రెజెంట్ చేసామనుకో... వచ్చే జనరేషన్ కి ఓ బుల్లి హిస్టరీ బుక్ తయారు చేసినట్టేగా..? అలాగే నువ్వు, నేను, అమ్మలు కలిసి చేయతగ్గ ఫన్ యాక్టివిటీస్ ఏమైనా ఉన్నాయేమో వెతుకుదాం. ఫ్యామిలీ మూవీ టైం పెట్టుకుందాం... ప్రతి సంవత్సరం తప్పనిసరిగా వెకేషన్ తీసుకుందాం.. ఆలోచిస్తే ఇలా ఎన్నో చిన్న చిన్న ప్రయత్నాలు... Which will definitely make a difference in life....తమ భావాలు, మనసులో ఉన్న ఆలోచనల పట్ల వాళ్ళ నిజాయితీకి, వాటిని అమలులో పెట్టిన తీరుకు ప్రభావితం అయ్యానంతే! అందుకే, నేనేం నా స్నేహితురాళ్ళని కాపీ కొట్టాలనుకోలేదు... చిన్న చిన్న ఆనందాల్ని ఎలా పోగేసుకోవాలో కలిసి వెతుకుదాం అంటున్నాను. నువ్వు మనసు పెట్టి నేను చెప్పేది వినటం లేదు.." అంది.

"ఆడవారి మాటలకు అర్థాలు వేరన్నారు కదా అని పొరపాటు పడ్డానంతే! నా మనసే ఓ తెల్లని కాగితం... దాంట్లో నువ్వేం రంగులు అద్దినా చేసినా అప్పీలు లేదు.. ఫ్యామిలీ కమ్స్ ఫస్ట్" అని ముగించాడు మురళీకృష్ణ.

(వచ్చే నెలలో అరంగేటం)

